

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 8 DE ABRIL DE 1916

Núm. 67

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

LA REL DEL MAL

L'APOTEOSIS DE LA MENTIDA

Amb les més tràgiques llamentacions del seu estre poètic, pinta el gran Profeta Isaïas la desolació de la terra, en les diferents esferes de la seva vida, senyalant amb les següents paraules la causa de la seva ruina: «perque (els seus moradors) han arribat a canviar el dret.» *Quia mutaverunt jus!*

Que avui principalment vivim baix de l'influència funestíssima d'aquesta pruhitja de canviar l'essència de les coses, supeditantles cada un a son arbitri, no e-hi ha que negar-ho. La Guerra Europeu n'és un exemple ferest. ¿Perquè s'aniquilen mutuament els pobles? Perque han volgut canviar el dret,—diria el gran Vident.—Amb orgull inaudit pretenen amoldar a ses miras superbiotes i ofuscades les nocions de Justícia i Llibertat, volguent fer passar per legal i noble lo que és ilegal i innoble.

Això, en les altes esferes mundials—per dir-ho així.—Mes en les petites esferes de la vida, en el sí dels pobles, s'elabora també, desgraciadament, aquest error, aquest canvi del Dret, originant, en elles, lluites intestines enconades, ja en el camp de la política, ja en el camp de les idèes.

Es això l'eterna lluita entre el bé i el mal, entre la veritat i l'error, entre Crist i Belial.

Sistematicament, en nostros temps, n'hi ha que pareix també intenten *el canviar el dret*. A la veritat clara i neta de *fets succeïts* i ja judicants merescudament per la consciència pública i sensata, (que és entre tots, el tribunal més just i imparcial) n'hi ha que, sistematicament volen oposar li la mentida, això és, la negació de la veritat. Guaiats estan aquets unicament per interessos personals o de política (i quant no—Deu no heu vulga—per odi a Crist o a la seva causa!)

I és molt llamentable l'estat de coses que això pot originar. Amb la mania de legar o adulterar les coses, amb la perversió de sentit que d'això resulta, i sobre tot amb la propagació de la mentida i de la calumnia, en contra de la veritat i de l'innocència, venen els duptes i vacilacions dels pusilànims o de fe feble o morta; venen la covardia i escepticisme de molts de ca-

tòlics, principalment de la joventut. Llavors és quant perilla que prenguin força els incitadors al mal o al error i els seus seguidors, enganats o sobornats. Llavors és quant perilla que la mentida prengui tal increment, que, quant els elements d'orde surtin a vindicar la veritat, l'innocència o la justícia, no estiguen aquets elements en una desproporció de forces considerable, en una desventatja funesta o a les llarges (tal volta) no vengui per ells una derrota segura, la que pot manifestar-se desastrosament en el camp polític, amb disminució de forces catòliques, ja en el camp social, amb alborots, amotinacions, soliviantacions del esperit ...

E-hu ha—dit molt bé n'Enric Ibsen, en una de les seves Obres: «Una societat que dona cabuda a la mentida, a la negació de la veritat (tal com la proclama lo més sà del poble—podriem afagir noltros—) és una societat enverinada» I és clar. Perque llavors aquesta té posada la seva base damunt la ficció, damunt l'error, damunt la pruhitja de voler canviar el dret, sols per satisfer passions o miras pròpies. I llavors—continua l'autor citat,—engreï les masses dissolvents «conten desgraciadament amb la força... encara que no amb la rahó»

I lo més trist del cas, és que molta part d'aquesta societat (esceptuant les persones més cultes i sensates) embolicada—per dir-ho així—a dins l'ambient de la mentida, no arriben a fer-se càrrec de la gravetat del mal, perque sofreix llavors una intoxicació del seu ser, la causa de la qual estriba en la tolerancia del mal i en la pasivitat dels elements d'orde. Se apaguen, llavors, les veus de la consciència, imposibilitant-se aquesta de perceber la veritat; i s'arriba an el punt de fer la apoteosis del mal, dels *mostruos i dels seus patrocinadors*; perque aquesta és la tendència de la moderna generació esgarriada, tendència que dú per gènesis el sistema duelista: mentres l'Esglesia ensalsa i fa l'apologia d'un Sant Vicens de Paül per exemple, aquella ensalsa an en Morral o an en Ferrer o... a qualcún altre *ejusdem fur furis...*

Es necessari però que no's desanimin els bons, ni menys s'escandalís. Es precis que hi haja persecucions de les persones de bé, perque siguen més i més

probades. Es precis que hi hagi la lluita de la veritat amb la mentida, perque després de la negació se consolidi més la afirmació. El triomf de l'impíu, com diu el Salmista, és efimer; després d'apareixer i enlluernar amb lo seu exaltament, com els cedres del Líban, el seu lloc s'esveheix, la seva gloria s'eclipsa....

Seria un crim, emperò, estar a mans plégades.

Atents sempre i apercebuts, doncs, hem d'estar tots els qui mos apreciam de fills de Santa Maria Major, contra tota adulteració o mixtificació de la veritat, en detriment de nostra cultura i moralitat. Units tots hem de sortir a la *palestra* en defensa de nostros sentiments relligiosos que perillen...

Noblesa obliga! diu l'adagi. I noltros afagirem: avui já obliga no sols la noblesa, sinó també nostros tranquilidats personals i la de nostros consciències!...

Si no, si davant lo necessitat que apremia de lo més, no mos arribassim a unir tots els elements d'orde per posar fre al torbellí de les passions i *vileses* que mos ha envestit, llavors no hi hauria més que preguntar-nos mutuament: ¿Què és lo que existeix en noltros, una hipocresia la més refinada i censurable, o una decadencia de caràcter tant o més digna de llàstima que aquella?

J. A. Pvre.

Inca 7—4—16.

INÉDITA

DINS EL COR DE LA NIT

A les belles amigues les germanes Fiol i E. Santandreu

Quant bufa la tramontana
gelant el cor de la nit,
damunt pell de fina llana
seu el padrí ajupit,

tot voltat de minyonia
que axorda amb ses veus i crits
la cuina de pagesia
ont els fions fan croixits;

ont bellugen les espines
dins uilets just aranyons;
«volen volen les velsies
volen volen els falcons!»

Fila, resa i fa becaades
la padr'na té qui té;

la major ja se't potades
que'l seu cor coneix molt bé;

tan jove té'l seny de dona,
i al estiu, quant vengà'l Juny,
ha de ser una madona
d'un terme de molt alluny...

Als petitons, la són tendre
ciuca'ls ulls a poc a poc;
els moxos damunt la cendre
ronquen ja devora'l foc.

Mitx adormit tot-hom calla,
el llum d'encruya se mor;
¡llavors sembla que davalla
el bruxot de la rondalla,
que als petits fa tanta por!

Un brot d'olivera

Lloseta 15—1—1916

Pelegrinació Franciscana

El darrer número d'*El Apostolado Franciscano* publica l'Himne de la pelegrinació de les Terceres Ordes, que se projecte pel darrer diumenge de Maig a N.^a S.^a de la Bona Pau, de Montuiri. Es una composició de cadencies populars plena d'unció i misticisme que diu molt de l'inspiració de sos autors Mossen Antón Navarro, lloretjat poeta i Mossen Rafael Cortés, distingit compositor.

La lletra, que insertam continuació, la Llibreria de LA VEU D'INCA ja fa una mesada que la té estampada a les cubertes de les llibretes d'escriure que ven a 7 ptes. el cent.

HIMNE de la peregrinació de les Ordes Terceres al Santuari de Nostra Senyora de la BONA PAU de Montuiri (Mallorca)

TORNADA

Ja que en mig d'aquesta serra
l'estada tenir vos plau,
¡destarrau del mon la guerra,
Verge de la BONA PAU!

ESTROFES

I
Armats del cordó i'l rosari
som de la Creu paladins
que seguim l'itinerari
de la Fè, pels vells camins.
¡Regina de Montuiri
estel radiant del empiiri
conduiu als pelegrins!

II
Posau damunt nostres festes
l'arc gloriós de Sant Marí;
apaivagau les tempestes
que omplen els cors de verí.
Del home i Den mitjancera,
si tot-hom de Vos l'espera,
feu vostre Pau rellori,

III
En vostres mans. ¡Oh Regina!
floreix el Cetre de Pau

que terres i Cel domina
i torna lliure l'esclau.
Ofegau els crits de guerra!
Abrigau tofa la terra
amb el vostre mantell blau!

MOS. ANTÓN NAVARRO.

Ecos políticos

Electores de Mallorca:
Por dignidad y patriotismo, votad al candidato
D. Antonio Maura Montaner.

Ahora que los mauristas realizan actos de propaganda en todas las regiones de España, presentando candidatos y poniéndose en contacto con el pueblo, creemos oportuno recoger un soneto de actualidad, letra de D. Fernando Araujo.

¡VIVA ESPAÑA!

¡A votar!.... ¡A las urnas, ciudadanos!
Si el patriotismo en vuestros pechos arde,
demostradlo votando, haciendo alarde
de que sabeis actuar de soberanos.

Hoy la suerte de España en vuestras manos
pone la ley. Mañana... ¡será tarde!
Todo aquel que, ó apático ó cobarde,
no vote, traición hace á sus hermanos.

No es lícito abstenerse en la campaña.
Hoy se juega en España á vida ó muerte.
Contra quién «¡Maura, no!» grita con saña,

á España condenando á triste suerte.
Votad que ¡MAURA, SI!, y vereis á España
de las urnas salir honrada y fuerte.

Nuestros asíduos lectores conocen ya los nombres de la mayoría de candidatos mauristas que lucharán en las próximas elecciones de Diputados á Cortes. Además de los publicados, presenta el partido maurista los siguientes:

Sr. Heresa, por el distrito de Chinchón (Madrid).

D. Vicente Perez Martín, por Segovia.

D. Pedro García Gutierrez, por Almadén (Ciudad Real)

Sr. Anibau, por Cañete (Cuenca)

Sr. López Ferrez, por Villena (Alicante).

D. Enrique Fernandez, Dara, por Villanueva de la Serena (Badajoz).

D. Mariano Tejerina, abogado, por Palencia.

D. Manuel Lopez-Francos, por Cervera de Pisuerga (Palencia).

D. Wenceslao Urbes, por Vergara (prov. Vascongadas).

Con motivo de las elecciones del próximo domingo, se efectuó una importante reunión en el «Centro Maurista de Inca», el día 4 del actual.

En dicho acto estuvieron representados los conservadores históricos y los católicos independientes de esta ciudad, quedando patentizada la gran fuerza electoral que tienen los partidos de la derecha, en esta población, si se presentan unidos a la lucha. Basta decir que el salón de actos se llenó de bote en bote, y que la mayoría de los reunidos son personas de arraigo en las distintas clases sociales á que pertenecen.

Se acordó la coalición de las derechas, para las futuras elecciones.

Teniendo en cuenta las circunstancias locales, creemos acertada la unión de los elementos de la derecha.

Inca 6 Abril de 1916

SÉNEN MIPP.

Asociación Nacional de la Buena Prensa

EL DIA DE LA PRENSA CATÓLICA

MANIFIESTO

En el nombre adorable de Jesucristo, Rey de los Reyes y Señor de los Señores, vamos a emprender, hijos de la católica España, una obra grande y trascendental, en la que si bien es verdad que de Dios se ha de esperar el incremento, no lo es menos que a nosotros corresponde plantar y regar.

Se trata de imprimir un vigoroso impulso, que puede muy bien ser definitivo, a la Prensa Católica Española, haciendo llegar de una vez la idea de la misma y de su influencia poderosa a todos los católicos de nuestra patria que no se han enterado aún de lo mucho que puede esperar de esta institución moderna.

A la prensa mala—dijo el gran Pontífice León XIII—conviene oponer la buena prensa; porque ya que la prensa es un instrumento tan poderoso para procrear el mal, conviene que se convierta en instrumento poderoso también para la salvación de los hombres. (1)

Estas palabras son definitivas para demostrar que el ejercicio del periodista católico es un verdadero apostolado; y, como tal, una de las obras más excelsas a que puede aplicarse la humana actividad. Que no hay nada que exceda a la obra divina de cooperar con Dios en la salvación de las almas.

Pero hay otras palabras del mismo Pontífice que corroboran, además, nuestro anterior aserto de que no de los medios naturales, ni de nuestra acción personal, sino de la gracia de Dios habemos de esperar el anhelado triunfo. Son las siguientes:

En estos combates violentos en que se trata de la gloria de Dios y en que se lucha por la salvación eterna de las almas, todo el valor y toda la habilidad del hombre serían estériles si no le viniesen de lo alto socorros divinos apropiados a los tiempos. (2)

Hemos querido empezar por aquí para señalar ante todo el fin a que nos dirigimos, que no es otro sino procurar en nuestra amada patria la restauración de la tradicional vida española, el triunfo de la tesis católica, el reinado social, en una palabra, del que es, de derecho, nuestro divino Rey, el Corazón Sagrado de Jesús que dijo: Reinaré en España.

Porque la alteza del fin hará elevar la mira y, ante los infinitos bienes que nosotros mismos hemos de conseguir, nos parecerán pequeños todos los sacrificios.

(Continuará)

(1) Encíclica *Etsi Nos*, a los Obispos de Italia.—15-Enero-1882

(2) Encíclica *Militans*.—12-Marzo-1881.

Ajuntament

En la sessió que celebrà dijous nostre Consistori, el Sr. Secretari donà lectura a la següent carta de l'Inspector de Primera Ensenyança D. Joan Capó. Aconseïam a nostros lectors inquerers i a tots els qui se interessin per l'ensenyança de nostros fills, que la llegesquen atentament, perquè en ella veuràn que la qüestió de locals per escoles, que a Inca és una necessitat tant sentida, el Sr. Inspector la mos dona resolta.

Sr. D. Domingo Alzina.

Muy Sr. mio:

Esperando el último día y haber visitado todas las escuelas de Inca, no pude verle por hallarse V. anteayer algo indispuerto. Y lo siento, tanto más, cuanto que creo nos habíamos entendido, ya que todos mis propósitos son de mejora y engrandecimiento de la ciudad cuyo destino está en sus manos.

Porque V. sabe muy bien que el engrandecimiento de un pueblo es el resultado de las fuerzas económicas, intelectuales y morales, y que cuando no avanzan a la par peligra la cultura integral a que deseamos llegar.

Inca, por su situación, por su carácter y tal vez por la previsión de los que la han gobernado, es hoy uno de los pueblos más adelantados de la isla. Solo que, por razón natural, el avance económico, se ha adelantado grandemente al avance cultural. Y por lo tanto, la misión de los que estamos un poco más altos que la generalidad, nos hemos de convencer de la responsabilidad que pesa sobre nosotros, y oír la voz de la conciencia, que nos muestra el camino a seguir.

Y el camino, en nuestro caso, está bien claro. La economía y todos los elementos industriales y comerciales que la integran, camina por sí sola. La educación, la instrucción, la cultura, valor igualmente positivo, no es un valor inmediato, y se halla algo olvidada. ¿Qué hemos de hacer si no deseamos que nos ahogue la estulticia dorada?

No importa reflexionar mucho. Nos han señalado la vía a seguir: Y es pensar en la Escuela.

No quiero insistir en explicables el valor de la escuela. V, lo mismo que sus compañeros de consistorio, sabrán y sentirán como es la única fuente de progreso; y comprenderán la necesidad de sacrificarnos para que sea lo que debe ser.

Ahora bien: Dos elementos esenciales pueden hacer verdaderamente eficaz la labor del maestro: la Inspección, ordenadora de energías, alentadora y sembradora de ideales, que anima o corrige, paternalmente; y los pueblos, encarnados en el Ayuntamiento y representados por el Alcalde.

Pongámonos a su lado unos y otros, y veremos progresar la escuela, veremos como se van edificando en terreno firme, los caracteres de los niños que han de ser los hombres del mañana.

Y lo primero, lo indispensable para comenzar, es dar a los maestros buenos edificios escuelas. ¿Como querer que cuida la labor escolar si la insuficiencia de los locales, gasta todas las energías en la conservación del orden?

No entraré en detalles de lo mucho que puede hacer un maestro cuyo primer elemento es un local capaz. Tal como están hoy, pueden considerar los buenos resultados de alguno de los maestros que actualmente están en esa ciudad.

Solo si, quiero hacerles presentes las facilidades que podríamos encontrar si nos lanzáramos a hacer el proyecto de reforma de los locales. Creo, que en primer lugar deberíamos comenzar por las escuelas de niños. La escuela de niñas regida por la Sra. Mesquida, H^{na}. Franciscana, está magnificamente instalada. La que regenta la Sra. Ferrer, pasaría al local ocupado por la de niños, del Pas del bessó. Nos quedamos sin escuelas de niños, porque la de Son Gual, no puede continuar tal como está hasta para el decoro de la ciudad.

De los dos edificios restantes se pagan, si no estoy equivocado, 300 ptas. de cada uno; en total 600 ptas. que con 1000 ptas. más anuales, sumarian 1600 ptas. De esas 1600 ptas, se destinarían a intereses y amortización 1200 ptas, quedando un resto de 400 ptas, para alquiler de habitación de los maestros. Esta cantidad supone un capital de 20.000 ptas, a un por ciento módico, más una parte de amortización. Y con ella podriase construir un grupo escolar de planta baja, sencillo en ornamentación, pero capaz, higiénico y hermoso, suficiente para las salas de clase y dependencias anejas.

Comprendo la dificultad actual y verdadera: la obtención del dinero necesario; pues estamos en tratos con el «Instituto nacional de Previsión» y Dios mediante, gracias a los esfuerzos del Exm. Sr. Rector de la Universidad de Barcelona, D. Valentín Carulla, podremos conseguir nos sea adelantado el capital necesario para la construcción de locales escuelas.

Con la ventaja, de que, teniendo local y material vendría un nuevo maestro, y se graduaría la enseñanza, sin que reportara gravámen para el eracio al municipio.

No es mi objeto, sino hacerle considerar la importancia de su misión, como Alcalde Pte. de la Junta local y como representante de la ciudad de Inca. El destino de su pueblo está en sus manos. En bien de la patria y de todos le suplico atienda no el consejo, sino el ruego de que no sean perdidos los días de su Alcaldía.

Ofreciéndome a sus órdenes le e. la mano su atento sss.

JUAN CAPÓ.

Mallorca, 2 abril 1916.

Aquesta hermosa carta plena d'orientació per conseguir locals edecuat per escolles va esser ben rebuda i alabada pels regidors i públic que assistia a la sessió, que la comentava favorablement com a una revelació. El Sr. Bal·le, va resumir l'aprovació general amb una paraula, dient: La edificació de edificis-escoles ja és un fet.

**

— En la mateixa sessió l'Ajuntament cedi la cuina econòmica de la Fonda de can Jañer al santuari de Santa Magdalena. D. Guillerme Melis després de fer-hi oposició demanà que constàs amb acte el seu vot en contra.

Més tart, hem sabut, que ha retirat el Sr. Melis el vot de referencia.

--Varies vegades s'ha discutit en nostre Consistòri la provisió de la plassa de farmacèutic Titular de la Ciutat, quina consignació, segons la Lley, és de 1265 pessetes anyals.

Tenen demanada dita plassa al Ajuntament D. Antoni Grau, D. Bartomeu Trias, D. Joan Grau i D. Jaume Armengol.

Els senyors Grau (pare i fill) i el Sr. Trias, si l'Ajuntament los distingís en lo seu nomenament condonarien aquestes 1265 pessetes al Municipi per beneficencia pública, com el Sr. Maura que té condonades a s'Estat les seves temporalitats de cesentia de ministre.

¡Veurem que farà nostre Ajuntament!

Quatre mots de sa veritat an es Barbó

y a tois es barbonisants sense barbaria

Una aclaració. Distins lletgidors de la VEU de fora-vila ens han preguntat si es barbó és Mestre Francesc Melià, amo d'una Barbaria des carré Major. Perque nostros escrits no facin perdre'l concepte al Sr. Melià davant els nostros amics que no estan entesos del asunto, hem de dir que a Inca tot-hom coneix pes Barbó a un barbé de la plassa de les verdures que també li diven *En Castelar*. Però no pensin nostros lectors que *en Castelar* de Inca, en tots els seus ausells que té a sa barbaria, arribi a les soles de les sabates an el *Canario de las Cortes*.

Dissapte passat en *Castelar*, vui dir, es Barbó, va fé bonda, no fé cap barbonada.

Però entre setmana tanta rabi li va fer nostra rèplica que per a enrocar-nos va repartir entre'ls barbonisants una partida de fulletes sobre'l carlisme, que deu esser rosec de suscripcions servides. Les fulletes estan firmades p'en Nakens: ¡Vaja un sant! En Nakens, l'encubridor d'en Morral que tirà una bomba a la comitiva del casament del Rei d'Espanya; En Nakens, Director del *Motin*, de Madrid, que s'ha passada la vida calumniant frares i capellans i que l'estiu passat fone condemnat pel Tribunal Suprem a 4 anys de desterro per haver calumniat a un rector d'aquella provincia, i que llevò el bon ministre del Senyor perdonà. D'això tota la premsa s'en va ocupar.

¿I llevors dirà es Barbó, que no proporciona males lectures an el jovent d'Inca?

VARIES

—La associació de Mestres de Mallorca ha constituïda a Inca una sucursal, havent-se elegida, de dins el magisteri del partit, una junta per a regerar-la que està formada dels senyors següents.

President: D. Antoni Ferrer i Fanals, mestre d'Inca.

Depositari: D. Francesc Baltrán Torrens, mestre de Moscarí.

Secretari: D. Joan Vidal Vaquer, mestre de Llubí.

Los felicitem per tal distinció.

—Hem rebut d'un amic nostre de fora vial una carta que entre altres coses diu lo següent:

«Vos agraria que, si no vos ha de venir tort, m'aclarisseeu l'equivalencia exacte, en aqueix mercat, de la *cortera* de grans; perque és qüestió de no sabre a on s'han de girar amb tantes d'opinions que un sent. Segons les disposicions oficials l'equivalencia de la cortera té que ésser de 70'34 litres; segons els corresponsals de periòdics (i notes de mercats) es de 74'24 litres, i, segons testimonis de compradors i venedors, a la pràctica no regeix cap d'aquestes equivalencies. ¿No me sabrieu averiguar, vers els centres oficials, a ne que se deuen tals arbitrariedats?»

Per complaure a nostre amic hem acudit a la secretaria de l'Ajuntament i allà el Sr. Secretari ens ha dit que no coneix més equivalencies que les oficials i que'l vendre o comprar a corteras és ilegal. Les llibretes d'equivalencies que venem a nostra Llibreria donen el resultat de les oficials, o sia que la cortera té 10 decàlitres 3 decilitres i 4 centilitres (74'34 litres).

Tan segura como la Quinina contra la fiebre. es la «Pipe: azina Dr. Grau» contra las enfermedades producidas por el artritismo como son la gota, ciática, arenillas, mal de piedra, reuma cólicos nefríticos, neuralgias, etc. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MERCAT D'INCA

P. eus que reigiren a nostro mercat

Bessó	a	100'00	el quintà
Blat	a	23'00	la cortera.
Xexa	a	24'00	id.
Siva a	a	9'75	id.
Id. forastera	a	9'50	id.
Ordi	a	11'50	id.
id. foraster	a	11'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	22'50	id.
id. per bestia	a	21'50	id.
Blat de les Indies	a	23'00	id.
Fasols	a	48'00	id.
Monjates de confit	a	43'00	id.
Id. B'anques	a	43'00	id.
Sitrons	a	27'00	id.
Garroves	a	00'00	

Moviment de població durant el mes de mars

NAXAMENTS

- Dia 1.—Jaume Rubert Martorell, fill de Pera i Margalida,
 Dia 2.—Llorens Perelló Torrens, fill de Bartomeu i Francina Maria
 Dia 4.—Antoni Perelló Bennasar, fill de Gabriel i Margalida
 Dia 5.—Pau Mir Domenech, fill de Gabriel i Magdalena.
 —Llorens Coll Sampol, fill de Jusep i Maria.
 —Margalina Pizá Esteva, filla de Domingo i Margalida
 Dia 10.—Jusep M.ª Vidal Rotger, fill de Pere i Margalida.
 Dia 12.—Magdalena Bennassar Ramis, filla de Damià i Francisca
 —Antoni Amèr Pieras, fill de Bartomeu i Catalina.
 Dia 14.—Maria Marcelo Marcelino, filla de Agapito i Regina.
 —Jaume Forteza Cortes, fill de Pere Juan i Maria.
 Dia 15.—Jeronima Esteva Corró, filla de Miguel i Magdalena.
 —Dia 16.—Juan Vanrell Llabrés, fill de Jusep i Francisca.
 —Miguel Ramis Estrany, fill de Marti i Marria.
 —Nicolau Siquier Ribas, fill de D. Jusep i D.ª Maria.
 —Jaume Riera Martorell fill de Antoni i Maria.
 Dia 19.—Catalina Aloy Seguí filla de Jaume i Catalina.
 Dia 20.—Juan'Aina Villalonga Company,

filla de Juan i Francina.

Dia 21.—Antoni Llompart Bestart, fill de Antoni i Antonia.

—Margalida Garcías Serra, fill de Miguel i Margalida

Dia 23.—Margalida Llinás Coll, de Bartomeu i Catalina.

Dia 25.—Jaume Seguí Ferragut, fill de Jaume i Antonia.

Dia 26.—Francisca Socias Llompart, filla de Bartomeu i Maria.

Dia 27.—Jeronima Seguí Seguí filla de Juan i Maria.

Dia 28.—Antonia Alzina Roselló, filla de Ramón i Coloma.

Dia 29.—Aina Martorell Cantarelles, filla de Pau y Juan'Aina.

DEFUNCIONS

Dia 9.—Juan Bisellach Ramis, casat, de 70 anys, mort a consecuencia de Grippe.

Dia 15.—D. Jusep Massanet Beltran, casat, de 36 anys, mort a consecuencia de Asistolia.

Dia 17.—Lluisa Mayol Marques, viuda, de 88 anys, morta a consecuencia de veies.

Dia 24.—Guim Pujades Ramis, casat de 74 anys, mort de Apoplegia.

Dia 31.—Lluisa Coll Marques, viuda de 54 morta a consecuencia de Tuberculosis.

Dia 31.—Juan Pujadas Far, casat, de 67 anys, mort a consecuencia de Cistitis crónica

Tip. M. Durán.—Inca.

SASTRERIA

—DE—

MANUEL PLAZA

VISTE BIEN Y BARATO

VERIFICA LAS PRUEBAS A LA HORA DE HACER EL ENCARGO

BONITA COLECCION DE

GÉNEROS PARA TRAJE Y ABRIGOS

Se liquidan caicetines,
 corbatas, tirantes ligas.

Calle CADENA esquina a Plaza Sta. EULALIA

(ANTIGUA CONFITERIA ROSSELLÓ) PALMA.

Gran assortit de Devocionaris

Una verdadera verietat de gusts i preus

propis per regalar an els infants de 1.ª Comunió

Desde 15 cèntims de pesseta fins a 8 pessetes l'exemplar

A LA LLIBRERÍA DEL CARRER DE LA MURTA